

Συλλείτουργο Οικουμενικού Πατριάρχου και Αρχιεπισκόπου Αλβανίας στο Φανάρι

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

“Η μεταξύ μας συνεργασία και ενότης καθίστανται ιδιαιτέρως σήμερα αναγκαία, καθώς η υφήλιος συγκλονίζεται από αιματηράς συγκρούσεις και πολέμους, με χιλιάδας θυμάτων και αναριθμήτους πρόσφυγας. Η Ορθόδοξος Εκκλησία οφείλει να δώσει γεγонуία τη φωνή την καλήν αυτής μαρτυρίαν κατά της βίας και των συγκρούσεων και υπέρ του διαλόγου και της επικρατήσεως της ειρήνης”.

“Ειδικώτερον κατά την κρίσιμον αυτήν συγκυρίαν, κατά την οποίαν το βλέμμα πάντων ημών είναι εστραμμένον και πάλιν εις την πολύπαθον Μέσην Ανατολήν, όπου αι εξελίξεις λαμβάνουν εξαιρετικώς επικινδύνους και ανεξελέγκτους διαστάσεις. Διά τον λόγον αυτόν απευθύνομεν ηχηράν έκκλησιν προς τους ηγέτας και τας κυβερνήσεις των εμπλεκομένων κρατών και λαών να επιδείξουν την αναγκαίαν αυτοσυγκράτησιν προς όφελος και συμφέρον πρώτον αυτών των ιδίων,

αλλά και της ανθρωπότητας συνολικώς”, επεσήμανε, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, στην ομιλία του, μετά το λαμπρό Συλλείτουργο με τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Αλβανίας, Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Ιωάννη, που τελέστηκε σήμερα, Κυριακή των Αγίων Πάντων, 15 Ιουνίου 2025, στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, στο Φανάρι.

Ο Παναγιώτατος πρόσθεσε στην συνέχεια: “Προσευχόμεθα ο Αρχων της Ειρήνης να τους φωτίση να επιλέξουν και να ακολουθήσουν την οδόν του διαλόγου αντί της κλιμακώσεως της πολεμικής βίας. Ικετεύομεν τον Κύριον των όλων να προστατεύη τους αμάχους και αθώα παιδιά. Γνωρίζομεν ότι και ο αδελφός Πάπας Ρώμης Λέων ΙΔ΄ απηύθυνε παρομοίαν έκκλησιν. Είθε να εισακουσθούν αι φωναί μας, να επικρατήση η λογική και να τερματισθή ο πόλεμος και το αιματοκύλισμα εις την Μέσην Ανατολήν και εις την σκληρώς δοκιμαζομένην επί τριετίαν και πλέον Ουκρανίαν, καθώς και εις όλας τας περιοχάς του πλανήτου αι οποίαι ταλανίζονται από βιαίας συγκρούσεις.”

Στην αντιφώνησή του ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ.κ. Ιωάννης, επεσήμανε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

“Σήμερα, η Ορθόδοξος Αυτοκέφαλος Εκκλησία της Αλβανίας στέκεται με μετριοφροσύνην αλλά και αυτοπεποίθησιν ενώπιον των προκλήσεων του 21ου αιώνας. Η εμπειρία του αδυσώπητου διωγμού και της θαυμαστής ανασυστάσεως έχει ενισχύσει την πίστιν ημών εις την δύναμιν του Σταυρού και της Αναστάσεως, εις την νίκην του φωτός επί του σκότους, της αγάπης επί του μίσους.

Οραματιζόμεθα μίαν δυνατήν και ηνωμένην φωνήν της Ορθοδοξίας εις τον σύγχρονον κόσμον, φωνήν μεταφέρουσα το μήνυμα του Ευαγγελίου μετά παρρησίας και σοφίας, προσφέρουσα απαντήσεις εις τα υπαρξιακά ερωτήματα του συγχρόνου ανθρώπου και την θεραπείαν της αγάπης εις τα τραύματα της ανθρωπότητας. Η αποστολή της Εκκλησίας να ενώνη τους λαούς και να τους καθοδηγή προς το φως της Αναστάσεως παραμένει επίκαιρος και επιτακτική όσον ποτέ άλλοτε. Η Εκκλησία της Αλβανίας, κατά το μέτρον των δυνατοτήτων αυτής είναι πρόθυμος να υπηρεσίας εις το μέγα τούτο έργον.

Παναγιώτατε, δεχθήτε τὴν ἐκ βάθους καρδίας εὐγνωμοσύνην ἡμῶν διὰ τὴν πατρικὴν ἀγάπην, τὴν ἀδιάλειπτον στήριξιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας. Ἡ παρουσία ἡμῶν σήμερον εἰς τὸ Φανάριον διακηρύττει τὴν ἀγάπην, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον Ὑμῶν καὶ τὸν ὑψηλὸν θεσμὸν τὸν ὁποῖον θεοχαρίτως ἐκπροσωπεῖτε."

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχαν οἱ Ἀρχιερεῖς Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Ἀπολλωνίας καὶ Φίερι κ. Νικόλαος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Βερατίου, Αὐλώνος καὶ Κανίνης κ. Ἄστιος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κρούγιας κ. Ἀναστάσιος.

Ἐκκλησιάστηκαν οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς Ἀθηδώνος κ. Νεκτάριος, Ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Πόλη, Ἰκονίου κ. Θεόληπτος, Σαράντα Ἐκκλησιῶν κ. Ἀνδρέας, καὶ Σελευκείας κ. Θεόδωρος, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Ἀλικαρνασσού κ. Ἀδριανός, Ἀραβισσού κ. Κασσιανός καὶ Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, Ἀρχοντες Ὀφικιάλιοι τῆς Μ.τ.Χ.Ε., ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Πρόξενος τῆς Ἀλβανίας στὴν Πόλη, Εἰσοχ. Πρέσβυς κ. Κωνσταντῖνος Κούτρας καὶ Εντιμ. κ. Armand Shandro ἀντίστοιχα, πιστοὶ ἀπὸ τὴν Πόλη καὶ προσκυνητὲς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

Μετά τις ομιλίες οἱ δύο Προκαθήμενοι ἀντάλλαξαν ἀναμνηστικά δῶρα, καὶ

ακολούθησε δεξίωση στον Πατριαρχικό οίκο.

Η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχου

Στην ομιλία του ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος καλωσόρισε στην Ιερά Καθέδρα του Οικουμενικού Θρόνου τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Αλβανίας, Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Ιωάννη, και την τιμία συνοδεία του.

«Ως ευ παρέστητε εις την Κωνσταντινούπολιν και το Φανάριον, Μακαριώτατε! «Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου»! Δεν ήλθετε εις ξένον τόπον! Εις τα ίδια ήλθετε! Εις την οικίαν της Μητρός σας! Εις τον τόπον ακριβώς όπου ωδινήθη παλαιότερον και εγεννήθη εν ώραίς αισίαις και η Εκκλησία της Αλβανίας, εκλεκτή και πεφιλημένη θυγάτηρ της καλλιγόνου Μητρός Εκκλησίας της Βασιλίδος ταύτης των Πόλεων, όπως και πολλάί άλλαι Αυτοκέφαλοι Ορθόδοξοι Εκκλησίαι των Βαλκανίων και της Ευρώπης! Εις τον άγιον τόπον όπου και προσφάτως θεία συνάρσει ανεγεννήθη θεσμικώς η Εκκλησία σας, μετά από την πλήρη διάλυσιν και την θλίψιν την μεγάλην ημίσεος αιώνος αθέου καθεστώς. Χείρες αρχιερατικά Φαναριωτών Μητροπολιτών ετέθησαν επί της κεφαλής σας, μαζί με τας τιμίας εκείνας του πνευματικού σας Πατρός, και σας κατέστησαν Αρχιερέα του Ζώντος Θεού και διάδοχον των Αγίων Αποστόλων, προκειμένου και η Ιερά Μητρόπολις Κορυτσάς, αρχαία επαρχία του Θρόνου τούτου, να αποκτήση τον άξιον προστάτην και ποιμενάρχην της! Προ πολλού λοιπόν μας είσθε όχι μόνον γνώριμος αλλά και πολύ οικείος και εξαιρετικά εις όλους προσφιλής!

Σας εγνωρίσαμε, Μακαριώτατε, διά πολλών ετών, ως τον πλέον έμπιστον και πολύτιμον συνεργάτην του μακαρίας μνήμης προκατόχου σας αιιδίμου μεγάλου εκείνου και ανεπαναλήπτου Αρχιεπισκόπου Αναστασίου, του νέου Αποστόλου της Αλβανίας! Μαζί εβαστάσατε εν υπομονή πολλή τον καύσωνα της ημέρας και το ψύχος της νυκτός επί τριάκοντα και πλέον δύσκολα έτη! Μαζί προεκινδυνεύσατε, εκοπιάσατε υπέρ του Ευαγγελίου και του λαού του Θεού και επετελέσατε έργα μεγάλα και θαυμαστά, η ευεργεσία των οποίων δεν περιορίζεται μόνον εις τον κύκλον των Ορθοδόξων Χριστιανών, αλλ' εξακτινούται εις όλον τον λαόν της Αλβανίας, ανεξαρτήτως θρησκευματος. Αλλά και μαζί με τον λαμπρόν Αναστάσιον ελαμπρύνατε την παρουσίαν της Εκκλησίας της Αλβανίας εις την ιστορικήν Αγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον της Ορθοδόξου Εκκλησίας εν Κρήτη προ εννέα ακριβώς ετών και συνεβάλετε και μετά των λοιπών συνεπισκόπων σας αποφασιστικώς εις την

επιτυχίαν των εργασιών της! Ευνόητον είναι, κατά ταύτα, ότι χαίρετε λίαν υψηλής εκτιμήσεως εις τας ιεράς ταύτας αυλας και έχετε εξαιρετικήν θέσιν εις τας καρδίας όλων μας! Να αισθάνεσθε λοιπόν αγαλλίασιν και πλήρη άνεσιν και ελευθερίαν ενταύθα εν μέσω ημών, όπως αισθάνεσθε και εις τον οίκον των γονέων σας! Ο Χριστός εν τω μέσω ημών, ευλογών και αγιάζων ημάς και τας διεκκλησιαστικάς ημών αδελφικάς σχέσεις!”

Στη συνέχεια ο Πατριάρχης αναφέρθηκε στο διαχρονικό ενδιαφέρον της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως για τις επαρχίες της, που αργότερα χειραφετήθηκαν κανονικώς και αποτέλεσαν την σημερινή αγιωτάτη Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Αλβανίας, και στις οποίες πάντοτε έστελνε διαπρεπείς Ιεράρχες με αγάπη για τον επιχώριο λαό, ενώ ήταν έτοιμη να προστρέξει σε βοήθεια όποτε ήταν απαραίτητο. Μιλώντας για την περίοδο του αθεϊστικού καθεστώτος κατά τη διάρκεια του οποίου η Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας υπέστη πολλά δεινά, ο Πατριάρχης σημείωσε:

“Παρακολουθώντας το πολυετές μαρτύριον και διορώντες την κάκωσιν και ταλαιπωρίαν των ποιμένων και των πιστών της Αλβανίας, με πρώτον του μαρτυρικού χορού τον αοίδιμον Αρχιεπίσκοπον Χριστοφόρον, αλλά και την θεοφιλή εμμονήν των εις την πατρώαν ευσέβειαν και ομολογίαν της εις Χριστόν πίστεως, εβλέπομεν εις τα πρόσωπά εκείνα που ο προσωπικός προστάτης σας Άγιος Ιωάννης

ο Ευαγγελιστής και Θεολόγος αναφέρει εις την Αποκάλυψιν: «Ούτοί εισιν οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης και έπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτάς εν τω αίματι του Αρνίου». Δόξα τω Θεώ όμως, επιτέλους «ο χειμών παρήλθεν, ο υετός απήλθεν, ..., τα άνθη ώφθη εν τη γη, φωνή του τρυγόνος ηκούσθη..., αι άμπελοι κυπρίζουσιν» εις την γην Αγίων Μαρτύρων και Ομολογητών, οι οποίοι συνεορταζόμενοι σήμερα μετά των Αγίων Πάντων έχουν πρόσθετον λόγον χαράς και αγαλλιάσεως! Και τους εκ του διωγμού ελθόντας ήδη «το Αρνίον το αναμέσον του Θρόνου ποιμαίνει αυτούς και οδηγήσει αυτούς επί ζωής πηγάς υδάτων και εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον εκ των οφθαλμών αυτών».

Ο Θεός, Μακαριώτατε, απέστειλε παλαιότερον εις Αλβανίαν τον θερμουργόν ιεροκήρυκα Άγιον Κοσμάν τον Αιτωλόν, προνοία του αιιδίμου προκατόχου ημών Οικουμενικού Πατριάρχου Σεραφείμ Β΄, του εκ Δελβίνου καταγομένου, προκειμένου να επανευαγγελισθή τον λαόν της Χώρας. Το έργον το οποίον επετέλεσεν εις Αλβανίαν είναι διαστάσεων αυτόχρημα Αποστολικών. Και το επέστεψεν εν τέλει με τον μαρτυρικών και περίδοξον θάνατόν του, καταστάς Ιερομάρτυς Ιησού Χριστού. Η διά των αγίων λειψάνων του, του τάφου του και της ιεράς Μονής του ζώσα παρουσία του πλησίον σας αποτελεί όχι μόνον πηγήν εμπνεύσεως και αγιασμού, αλλά και πολλά ισχύουσαν προς Θεόν υπέρ υμών πρεσβείαν και εύκαιρον βοήθειαν και αντίληψιν τόσον δι' υμάς, όσον και διά σύνολον την εν Αλβανία Εκκλησίαν.

Εις τους νεωτέρους χρόνους, συνεχιστήν του έργου εκείνου, προνοία του αιιδίμου προκατόχου ημών Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου κατ' αρχήν και της ημών Μετριότητος ακολούθως, ο Θεός απέστειλε πλησίον σας τον αιιδίμον Αρχιεπίσκοπον Αναστάσιον. Ως Πατριαρχικόν Έξαρχον το πρώτον και ως εκλελεγμένον υπό της ημετέρας Αγίας και Ιεράς Συνόδου κανονικόν Προκαθήμενον και Αρχιεπίσκοπον μετ' ολίγον. Το τεράστιον και πολυσχιδές έργον του επί τριάκοντα τρία έτη, εκκλησιαστικόν, αναγεννητικόν, ακαδημαϊκόν και εν γένει εκπαιδευτικόν, συγγραφικόν, κοινωνικόν, φιλανθρωπικόν, πολιτιστικόν, διεκκλησιαστικόν, διαθρησκευτικόν, ειρηνοποιόν και λοιπόν, το ζυγοσταθμίζει ήδη με χρυσά σταθμά η Ιστορία!"

Απευθυνόμενος προσωπικώς προς τον Αρχιεπίσκοπο κ. Ιωάννη, ο Οικουμενικός Πατριάρχης επεσήμανε:

“Σας άφησεν ο μακαριστός μεγάλην και βαρείαν κληρονομίαν! Αλλ’ είμεθα βέβαιοι ότι θα προσπαθήσετε να συνεχίσετε με όλας σας τας δυνάμεις και με όλα τα χαρίσματα με τα οποία σας έχει προικίσει πλουσίως, Μακαριώτατε, ο Θεός. Και ανδρεία σας διακρίνει, και γενναιότης, και φιλοτιμία, και λιπαρά γνώσις θεολογική, και πνευματική καλλιέργεια, και ευστροφία πνεύματος, και ζήλος ένθεος, και φιλεργία ακαταπόνητος, και ευλαβής πιστότης εις τα θεμέλια του εκκλησιαστικού πολιτεύματος και της κανονικής τάξεως, και αγάπη πολλή και θυσιαστική διά τον λαόν σας, τους συνεπισκόπους και συνεργάτας σας και την ευλογημένην πατρίδα σας. Οι ορίζοντές σας είναι ευρέως ανοικτοί και έχετε αποδείξει πολυτρόπως ότι είσθε «σκεύος εκλογής» του Αγίου Πνεύματος «του βαστάσαι το όνομα Κυρίου ενώπιον εθνών και βασιλέων».

Από μέρος ημών να αναμένετε φιλάδελφον συναντίληψιν, ειλικρινή συνεργασίαν, πρόθυμον χείρα βοηθείας εις ο,τι χρειάζεσθε και δυνάμεθα να ανταποκριθώμεν ως «σύμψυχοι, το εν φρονούντες». Εις τα διορθόδοξα και διεκκλησιαστικά ζητήματα και εις όσα αι ανάγκαι του συγχρόνου ανθρώπου παγκοσμίως απαιτούν, είμεθα βέβαιοι ότι θα έχωμεν την πρόθυμον συνεργασίαν σας. Χρεωστούμεν να δώσωμεν πειστικήν μαρτυρίαν προς πάντας, τόσον τους πλησίον όσον και τους θύραθεν, ότι το Ευαγγέλιον του Χριστού είναι το γνήσιον περιεχόμενον της καρδιάς μας και της ζωής μας, προσωπικής και εκκλησιαστικής. Οφείλομεν προς τούτοις να αντιμετωπίσωμεν από κοινού τας διαφόρους προκλήσεις των τας μισοχρίστους διχοστασίας και έριδας αγαπώντων και καλλιεργούντων εντός του εκκλησιαστικού σώματος, τας παρατηρουμένας αναζωπυρώσεις του ως αιρέσεως συνοδικώς προ πολλού καταδικασθέντος αφιλαδέλφου εθνοφυλετισμού με τας πολυπλοκάμους καταλυ-τικές της Εκκλησίας ενεργείας του, καθώς και τον αναφυόμενον εκασταχού έκφρονα ζηλωτισμόν, ο οποίος, προφάσει ευσεβείας, διαβιβρώσκει ως γάγγραινα το εκκλησιαστικόν σώμα.”

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του είπε:

“Η κοινή μαρτυρία των Εκκλησιών μας ενώπιον των σημείων των καιρών είναι η πρέπουσα έκφρασις τιμής και προς την Αγίαν εν Νικαία Α΄ Οικουμενικήν Σύνοδον, την χιλιοστήν και επτακοσιοστήν αμφιετηρίδα από της συγκλήσεως της οποίας εφέτος εορτάζομεν. Δεν επιθυμούμεν να σας καταπονήσωμεν περισσότερο! Είμεθα, άλλωστε, βέβαιοι ότι οι επικοινωνιακοί δίαυλοι Κωνσταντινουπόλεως και Τιράνων, Οικουμενικού Πατριαρχείου και Εκκλησίας της Αλβανίας, θα είναι πάντοτε ανοικτοί εν ειλικρινεία ευαγγελική και αγάπη χριστομιμήτω!” [Διαβάστε ΕΔΩ το πλήρες κείμενο της Πατριαρχικής ομιλίας]

Η ομιλία του Αρχιεπισκόπου Αλβανίας

Ακολούθησε η ομιλία του Μακ. Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ. Ιωάννου, ο οποίος, μεταξύ άλλων, σημείωσε τα εξής:

“Η εντολή του Αναστάτος Κυρίου, «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη»,

δεν είναι απλώς μία ιστορική ανάμνησις, αλλά επιτακτική πρόσκλησις απευθυνομένη προς κάθε γενεάν, κάθε τοπικήν Εκκλησίαν, κάθε πιστόν. Και η δύναμις διά την εκπλήρωσιν αυτής της αποστολής αντλείται από την Αγίαν Τράπεζαν, όπου ο Χριστός, «ο Ποιμήν ο καλός», τρέφει το ποίμνιόν Του και το καθιστά ικανόν να μεταδώση την χαράν της σωτηρίας.

Τίθεται το εξής ερώτημα: Εις ποίον κόσμον καλούμεθα να κηρύξωμεν σήμερον το αναλλοίωτον Ευαγγέλιον της αληθείας; Εις την εποχήν των ραγδαίων μεταβολών, η τεχνολογική επανάστασις ανατρέπει καθημερινώς τα δεδομένα της ανθρωπίνης επικοινωνίας και συμβιώσεως. Η ψηφιακή εποχή, παρά τους ασυλλήπτους τρόπους συνδέσεως των ανθρώπων, έχει εντείνει την μοναξιάν και την αποξένωσιν. Οι νέοι, συνδεόμενοι μετά πολλαπλών «φίλων» διά των μέσων κοινωνικής δικτυώσεως, παραμένουν, εντούτοις, μόνοι αναζητούντες το νόημα της υπάρξεως. Η εισβάλλουσα ορμητικώς εις την ζωήν ημών τεχνητή νοημοσύνη, θέτει θεμελιώδη ερωτήματα περί της μοναδικότητος του «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» Θεού δημιουργηθέντος ανθρώπου και του αυτεξουσίου αυτού. Συγχρόνως, γινόμεθα μάρτυρες σοβαράς πνευματικής κρίσεως. Ο απόλυτος χαρακτήρ της αληθείας έχει αμφισβητηθή, ο καταναλωτισμός μετεβλήθη εις ειδωλολατρείαν και διάφορα υποκατάστατα πνευματικότητος προβάλλονται ως λύσεις διά την πλήρωσιν του υπαρξικού κενού. Όμως, αυτή ακριβώς η κρίσις δύναται να αποβή «*praeparatio evangelica*», διότι ο άνθρωπος που διψά αναζητεί την πηγήν του ύδατος του ζώντος, ενώ αι απρόσωποι πολυθόρυβοι δυτικάί κοινωνίαι αποτελούν *terra missionis*.

Ποία η απάντησις της Εκκλησίας εις τας συγχρόνους προκλήσεις; Πως θα μεταφερθή το Ευαγγέλιον της σωτηρίας εις ανθρώπους φαινομενικώς αδιαφόρους η και εχθρικούς;

Η ιστορία της ορθοδόξου ιεραποστολής μας διδάσκει ότι ο ευαγγελισμός δεν είναι προσηλυτισμός, αλλά κάλεσμα μετοχής ανεξαιρέτως όλων εις την δόξαν του Κυρίου. Η πίστις δεν επιβάλλεται, αλλά μεταδίδεται ως η πνευματική εμπειρία της συναντήσεως με τον Αναστάνα Χριστόν. «Ο γευσάμενος γινώσκει», λέγουν οι Πατέρες. Και ημείς, γευσάμενοι τον γλυκασμόν της ωραιότητος του Χριστού, καλούμεθα να γινώμεθα «λειτουργοί μετά την Λειτουργίαν», συνεχίζοντες το έργον της αγάπης εις την καθημερινήν ζωήν.

Η δύναμις της προσωπικής μαρτυρίας παραμένει αναντικατάστατος. Όσοι αυθεντικώς ζούν το Ευαγγέλιον αποδεικνύουν την αλήθειάν του συχνώς και διά της ευγλώττου σιωπής της αγάπης, της θυσίας, της συγχωρήσεως. Οι μάρτυρες και οι ομολογηταί, και γενικώς όλοι οι άγιοι την μνήμην των οποίων εορτάζει σήμερα η εκκλησία ως ευγεύστων καρπών του παραδείσου, θυσιασθέντες υπέρ του Χριστού, οι ξενίζοντες τον ξένον, οι φροντίζοντες τον πάσχοντα, οι συγχωρούντες τον εχθρόν, είναι ευαγγελισταί της κάθε εποχής.

Η ποιμαντική διάστασις του ευαγγελισμού απαιτεί να συναντήσωμεν τον άνθρωπον εκεί όπου ευρίσκεται. Κατά το πρότυπον της θείας συγκαταβάσεως και της θυσιαστικής αγάπης του Κυρίου επί του Σταυρού, και ημείς καλούμεθα εις συγκατάβασιν αγάπης, καθιστάμενοι ιατροί ψυχών, υπομένοντες και

μακροθυμούντες, αναμένοντες τον καιρόν του Θεού διά κάθε ψυχήν.”

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην εμπειρία της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας, η οποία, όπως είπε, μετά από δεκαετίες βιαίου αθεϊσμού και διωγμών, “ήξιώθη θαυμαστής άναγεννήσεως”.

“Μετά την κατάρρευση του ολοκληρωτισμού, νέοι άνθρωποι, άνευ κληρονομικών καταβολών πίστεως, προσήλθον εκζητούντες τον Χριστόν. Τότε δεν υπήρχον μεγαλοπρεπείς ναοί ούτε οργανωμένα προγράμματα. Υπήρχεν, όμως, η αγάπη και η αυθεντικότητα.

Εμάθομεν ότι η πίστις δεν επιβάλλεται, αλλά κερδίζεται. Ότι η διακονία και η αγάπη εν τη πράξει καρποφορούν περισσότερο από τας θεωρητικάς συζητήσεις. Κατενοήσαμεν, επίσης, ότι η γλωσσική ημών επικοινωνία μετά των νέων εκτός από την χρήσιν της μητρικής γλώσσης οφείλει να προστρέχη και εις τον ιδικόν των γλωσσικόν κώδικα, αποφεύγουσα την αναφοράν εις αρνητικώς φορτισμένους θεολογικούς όρους.

Οι νέοι μας, επί παραδείγματι, ακούοντες την λέξιν «αμαρτία» από του στόματος του πνευματικού ευκόλως απωθούνται, συνδέοντες αυτήν μετά της τιμωρίας και της καταδίκης. Εάν όμως γίνεται αναφορά εις ενδεχόμενον εσωτερικόν κενόν,

πνευματικήν ανησυχίαν και υπαρξιακήν αναζήτησιν, τότε διανοίγεται αφ'εαυτής η οδός διά τον εντοπισμόν της προσωπικής ασθενείας και την αναζήτησιν της θεραπείας. Εμάθομεν, λοιπόν, ότι ο απλούς και ταπεινός τρόπος ζωής ελκύει περισσότερο από την επίδειξιν δυνάμεως. Οι νέοι ημών ιερείς, επί το πλείστον προερχόμενοι εξ οικογενειών της αθειστικής περιόδου, επιδεικνύουν ιδιαίτερον ιεραποστολικόν ζήλον, γνωρίζοντες εξ ίδιας πείρας την απουσίαν του Χριστού από την ζωήν.

Ωσαύτως εις ταύτην την μεγάλην πρόκλησιν του ευαγγελισμού κατενοήσαμεν και αισθανόμεθα ότι είχε κοπή ο κορμός, αι ρίζαι ήσαν ζώσαι.. Αι ρίζαι αι οποίαι είχαν φυτευθή επί αιώνας εν τοις χώμασιν ημών.”

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Μακαριώτατος τόνισε:

“Πλειάς αγίων και μαρτύρων ηγίασαν την μαρτυρικήν γην της Αλβανίας. Από τον Καίσαρα, τον πρώτον επίσκοπον Δυρραχίου, κατά την παράδοσιν ένα εκ των Εβδομήκοντα Αποστόλων χειροτονηθέντα υπό του Αποστόλου Παύλου, μέχρι των νεωτέρων χρόνων, η Εκκλησία ημών εγέννησεν αγίους οι οποίοι εφώτισαν ου μόνον την γην μας αλλά και ευρυτέρας περιοχάς της χριστιανικής Οικουμένης. Οι Ιερομάρτυρες Άστιος, επίσκοπος Δυρραχίου και Ελευθέριος, επίσκοπος Ιλλυρικού με έδραν την Αυλώνα, κηρύξαντες αόκνως το Ευαγγέλιον ωμολόγησαν τον Χριστόν διά του μαρτυρίου. Παραλλήλως τα ονόματα Επισκόπων Δυρραχίου καταγράφονται εις τον κατάλογον μελών Οικουμενικών η Πατριαρχικών Συνόδων.

Ειδικότερον τρεις άγιοι συνδέουν στενώς την Εκκλησίαν της Αλβανίας μετά του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης, ο Αγγελόφωνος, εγεννήθη εις το Δυρράχιον κατά τον 14ον αιώνα. Υπήρξεν μυσταγωγός της βυζαντινής μουσικής, ησκήτευσεν εις την Μεγίστην Λαύραν του Αγίου Όρους, όπου και εκοιμήθη οσιακώς. Η συμβολή του λαμπρού αυτού τέκνου ημών εις την ιεράν μουσικήν παράδοσιν της ημετέρας Εκκλησίας υπήρξεν καθοριστική.

Ο Άγιος Νήφων, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως γεννηθείς εν Πελοποννήσω εξ Αρβανίτου πατρός, συνεδέθη στενώς μετά του εθνικού ήρωος της Αλβανίας Γεωργίου Καστριώτη Σκεντέρμπεη. Η πνευματική αδελφοποίησις αυτών και η διακονία του Αγίου ως ιερέως εις την Κρούγιαν, πρωτεύουσαν του Σκεντέρμπεη, προ της αναρρήσεώς του εις τον Οικουμενικόν Θρόνον, αποτελεί ζωντανόν παράδειγμα της ενότητος πίστεως και Φιλαδελφίας.

Ο Ισαπόστολος Ιερομάρτυς Κοσμάς ο Αιτωλός, κατά τον 18ον αιώνα διασχίσας με την ευλογίαν του Οικουμενικού Πατριαρχείου πολλές επαρχίας της σημερινής Αλβανίας, εκήρυξεν μετά παρρησίας τον λόγον του Θεού συμβαλών διά του μαρτυρίου εις την διαφύλαξιν της ορθοδόξου πίστεως.”

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη μέριμνα του Οικουμενικού Θρόνου προς τους Ορθοδόξους της Αλβανίας, στις αρχές του 20ου αιώνα, και στην χορήγηση Αυτοκεφαλίας, το 1937, επί Οικουμενικού Πατριάρχου Βενιαμίν. Στη συνέχεια μίλησε για την εποχή του αθεϊστικού καθεστώτος, το οποίο, από το 1967 μέχρι την κατάρρευσή του, εξαπέλυσε βάνανους διωγμούς εναντίον κάθε θρησκευτικής εκδηλώσεως.

“Και το θαύμα συνετελέσθη! Η κατάρρευσις του αθεϊστικού καθεστώτος το 1991 ήνοιξε την οδόν διά την αναγέννησιν της Εκκλησίας. Αλλά η κατάστασις ήτο τραγική: ουδείς εν ενεργεία ιεράρχης, ελάχιστοι πρεσβύτεροι εν ζωή, ναοί κατεστραμμένοι η ποικιλοτρόπως συληθέντες, ουδεμία εκκλησιαστική οργάνωσις και υποδομή, ουδεμία θεολογική εκπαίδευσις.

Εις την κρίσιμον εκείνην στιγμήν, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον απέδειξεν εμπράκτως την αγάπην και μέριμναν αυτού διά την Εκκλησίαν της Αλβανίας. Η

Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου ώρισε τον καθηγητήν του Πανεπιστημίου Αθηνών, τον επίσκοπον Ανδρούσης (Γενικόν Διευθυντήν της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και τοποτηρητήν της Ιεράς Μητροπόλεως Ειρηνούπολεως- Δυτικής Αφρικής) Αναστάσιον ως πατριαρχικόν Έξαρχον, με αποστολήν να μεταβή εις την Αλβανίαν διά τας πρώτας επαφάς μετά των ορθοδόξων και των αρχών της χώρας. Η εκλογή ενός ιεράρχου με πλουσίαν ιεραποστολικήν εμπειρίαν, με βαθείαν θεολογικήν κατάρτισιν, διεθνή αναγνώρισιν και οργανωτικὰς ικανότητας, απεδείχθη ευλογία Θεού διά την εκ θεμελίων ανασυγκρότησιν της ερειπωθείσης Εκκλησίας.

Το έργον το οποίον επετελέσθη κατά τας τρεις τελευταίας δεκαετίας είναι αδιαμφισβητήτως εντυπωσιακόν και μαρτυρεί την δύναμιν της πίστεως και την χάριν του Αγίου Πνεύματος. Εκ της τέφρας και των ερειπίων, η Εκκλησία της Αλβανίας ανεσυγκροτήθη πνευματικώς και υλικώς. Η παρούσα τρίτη χιλιετία μας επιτάσσει τόλμην και οραματισμόν, πίστιν και διάκρισιν, παράδοσιν και ανανέωσιν. Παραμένοντες ερριζωμένοι εις την αποστολικήν παράδοσιν οφείλομεν να είμεθα ανοικτοί εις τας νέας προκλήσεις, εκφράζοντες το αιώνιον μήνυμα του ευαγγελίου εις συγχρόνους γλωσσικούς κώδικας. Να είμεθα παρόντες εις τον κόσμον, χωρίς να είμεθα εκ του κόσμου.”

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου